

но този пункт се намира въ сѣверо-источния край на укрѣпения лагеръ. За да се достигне до него, дѣсната колона трѣбваше да се вреже въ единъ видъ дефиле, което се образуваше отъ южнитѣ контръ-форси на зае-тата Малуша отъ една страна и отъ сѣверо-западнитѣ и сѣверни укрѣпления на лагера отъ друга. Такава атака, несъмнѣнно, бѣше съединена съ грамадни жертви, а отъ друга страна тя не бияше въ най чувствителното мѣсто на противника. Въ най добъръ случай тя би привела къмъ прѣкъсване съобщенията между лагера на турцитѣ и тѣхната позиция на планината. Ако послѣд-нето се осъщесѣвеше, то на Весселъ паша все още оставаше едно тѣсно пространство на югъ и юго-западъ отъ гдѣто войскитѣ му отъ укрѣпения лагеръ можаха да се промъкнатъ къмъ Срѣдня гора. Ако напротивъ се отстъпеше отъ даденото приказание и се атакуваше юго-западния и западния фронтъ, тукъ се биеше въ най-болното мѣсто на турцитѣ, на тѣхния стратегически ключъ. Въ случай на успѣхъ дѣсната колона влизаше въ свързка съ лѣвия флангъ на Трѣвненската и тур-цитѣ биха биле отрѣзани съвсѣмъ отъ вънкашния миръ. Този въпросъ е занимавалъ генералъ Скобелева прѣзъ цѣлата нощъ срѣщу боя и най послѣ сутрента той рѣ-шава да атакува с. Шейново и юго-западния жгълъ, като се заслѣнява въ лѣво отъ слабъ заслонъ.

Юго-западния жгълъ на Шейновския лагеръ се за-вършваше съ края на Шейновската кория на когото, както видѣхме и по горѣ, бѣха устроени като упорни пунктови редутитѣ № № 3 и 6 отъ твърдъ силна про-филъ. Въ дѣсно и въ лѣво подстъпитѣ, вътрѣшността и до нейдѣ и тила на тия укрѣпления, се фланкираха отъ укрѣпленията № № 10 и 7. Освѣнъ това прѣдъ редутитѣ № 2 и 3 бѣха построени редъ пѣхотни окопи, които позволяваха щото напрѣдъ лѣжащата мѣстность да се обстрѣлва съ 2—3 ярусенъ огънь. Самото село Шейново се намираще на 300—400 крачки задъ ре-